

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΤΗΣ "ΜΙΣ,, ΧΕΠΕΡ

Μιά έπισκεψι του δημοσιογράφου Τσαρλ Μπέρλυ στο διαμέρισμα της σοφής Αμερικανίδας. Πώς έγινε πασιγνώστος ο ράφτης Τζέιμς Κάμπεν. Η παράδοξη οργανώτρια εξωφρενικών διαφημίσεων στη Νέα Υόρκη. Το τυχερο κερτίσι του Νιού Τζέρσεϋ. Πειτέ είναι το θαυματουργο σύστημά της. Πώς άθωκε ένας άσωτος Αμερικανός από την αυτοκτονία, κλπ.

ΙΑ πολύ παράδοξη γυναίκα ζη σήμερα στη Νέα Υόρκη, η Έθελιν Χέπερ, η οποία έχει κάνει την τύχη της με τον έξηης πρωτότυπο τρόπο: δίνει συμβουλές στις Αμερικανίδες και στους άφελεις γιάγκιδες και μαζεύει άφθονα δολάρια. Η έπιτυχία της είναι καταπληκτική. Ένας λοιπόν δημοσιογράφος, ο Τσαρλ Μπέρλυ, την έπισκέφθη και κατώρθωσε να του άποκαλύψη όλη τη ζωή της και να του διηγηθί μερικές από τις πιο ένδιαφέρουσες υποθέσεις της. Ίδού λοιπόν τί γράφει ο Αμερικανός ρεπόρτερ.

«Οι κάτοικοι του Νέου Κόσμου αγαπούν πάντα τις έκκεντρικές ιστορίες, τους παράξενους ανθρώπους και λατρεύουν τα σκάνδαλα. Αν θέλετε να γίνετε πασιγνώστος, δένετε με παρά να κινήσετε την περιέργεια των Αμερικανών με μία πρωτότυπη ιδέα σας. Σήμερα αν ο Τζέιμς Κάμπεν είναι ο πρώτος ράφτης της Νέας Υόρκης, αυτό δέν τ χρωστάει μόνο στην Ικανότητά του, αλλά και στην έξυπνάδα του. Κατώρθωσε να κάνει τον κόσμο να ένδιαφερθί γι' αυτόν, να γράψουν τ' όνομά του η έφημερίδες στην πρώτη σελίδα τους και ν' άποικήθι μία πέρφημη πελατεία. Με ποιο τρόπο; Άλλά με τον άπλουτοτερο. Μιά νύχτα κατάφερε να φθάσει ως το άγαλμα της Έλευθερίας που είναι στην είσοδο του λιμανιού και να κρεμάσει στο χέρι του μία τεράστια πινακίδα που έγραφε: «Αμερικανοί Σάς συ νισ τ' ό θερμα τ' ό ν Τζέιμς Κάμπεν. Είναι ο καλύτερος ράφτης της Νέας Υόρκης».

«Όταν την άλλη μέρα οι κάτοικοι είδαν αυτή την ταμπέλλα, άναστατώθηκε όλ' η προκυμια και χιλιάδες περιέργων μαζεούντουσαν γιά να διασκεδάσουν μ' αυτή την πρωτότυπη διαφήμιση. Ο Τζέιμς Κάμπεν φυσικά συνελήφθη και πλήρωσε ένα μεγάλο πρόστιμο, αλλά τ' όνομά του έγινε γνωστό σ' όλη την Αμερική κι' ο καθείς τώρα θέλει να ράφει ένα κοστούμι σ' αυτό το ράφτη που είναι πειά διάσημος. Η Έθελιν Χέπερ είναι λοιπόν εκείνη που υποδεικνύει αυτές τις εξωφρενικές ρεκλάμες και δίνει συμβουλές που φέρνουν τύχη στους γιάγκιδες, οι όποιοι ζητούν να τους βοηθήσει γιά να πετύχουν στη ζωή τους. Αυτή η «σοφή» Αμερικανίδα έχει ένα πολυτελές γραφείο στον αριθμό 36 της 25ης Λεωφόρου κι' από τις έννεα η ώρα το πρωί ως τις έξη τ' άπόγευμα δέχεται τους πελάτες της. Όλες η ώρες της είναι πολύτιμες και κάθε στιγμή που περνάει άδικα είναι γι' αυτήν πραγματική ζημία. Γιά να της πάρω μία συνέντευξη χρειάσθηκε να της τηλεφωνήσω δέκα φορές και τέλος την έπεισα να μου κλείσει ένα ραντεβού. Την ώρισμένη λοιπόν μέρα, στις έφτά το θράδυ, χτύπησα το κουδούνι του διαμερισμάτις της. Μου άνοιξε άμέσως ένας υπέρπτερος με γαλάζια λιόβερα κι' άσημένια σερβιέρτα και μ' άδήγησε μ' έξαιρητική ευγένεια σ' ένα πολυτελέστατο γραφείο. «Όλα έκει μέσα ήταν από κρύσταλλο. Μεγάλοι καθρέφτες στους τοίχους έκαναν τεράστιο αυτό το γραφείο και πιο έπιθλητικό. Έπειτ' από λίγα λεπτά άνοιξε μία πόρτα από το θάθος του δωματίου και παρουσιάσθηκε μπροστά μου μία ύψηλόσωμη γυναίκα μ' όλόξανθα μαλλιά κι' έξυπνες μάτια. Ήταν πολύ ώμορφη, μιά η φυσιογνωμία της είχε μιά τόσο σωσάρη έκφραση, ώστε δέν σ' άφικε καθόλου να σκεφθίς ότι είχε μπροστά σου μιά γυναίκα. Μου έδωσε το χέρι μ' οικειότητα, μου προσέφερε τσιγάρο, κάθισε άπέναντί μου σέ μιά πολυθρόνα και με κύτταξε με το διαπεραστικό βλέμμα της, λέγοντάς μου:

—Είμαι στις διαταγές σας.
—Σάς παρακαλώ, της είπα, να μου εξηγήσετε πώς κατωρθώσατε να κερδίσετε την έμπιστοσύνη των κατοίκων της Νέας Υόρκης, ώστε ν' ακολουθούν πιστά τις συμβουλές σας;
—Η μίς Έθελιν Χέπερ δίτασε στην άρχή να μ' άπαντήσει. Έπειτα όμως κατάλαβε φάινεται ότι θά της γινόταν μ' αυτή την καμπάνια μου μιά πρώτης τάξεως ρεκλάμα και δέχθηκε να

μου διηγηθί τη ζωή της.
—Γεννήθηκα, μου έλεπε, στις 13 Ίουνίου του 1905 στο Νιού Τζέρσεϋ. Ο έρχομός μου στον κόσμο ήταν το πιο εύχριστο γεγονός των γονέων μου, γιάτι μιά γρήα που ήξερε να διαβάξει στ' άστρα τους είχε πη ότι θά γινόμουν πολύ πλούσια κι' ότι θά τους βοηθούσα στα γεράματά τους. Άλλά κ' η ίδια η μητέρα μου καθώς άκουσα μιά μέρα να διηγίται στον πατέρα μου, είχε δη ένα μίνα μετά τη γέννησί μου το άκόλομο περιέργο φαινόμενο: Μιά νύχτα, καθώς ήταν άγρυπνη στο κρεβάτι, είδε να μπαίνουν μέσα στην κάμαρά της τρεις γυναίκες, υντέμες δόλασπια και να πλησιάζουν στην κούνια μου. Το πρόσωπό τους άχτινοβολούσε και η φωνή τους ήταν τόσο σιγαλή σαν να έρχόταν από τον άλλο κόσμο. Η μητέρα μου παραμένη από το φόβο της δέν μπορούσε ούτε να κινήθι, ούτε να μιλήσει. Έμενε έτσι ακίνητη μ' όλάνοιχτα τα μάτια και παρακολουθούσε κάθε κίνηση αυτών των παράδοξων γυναικών. Είχε καταλάβει ώστόσο ότι ήταν τρία πνεύματα που είχαν έμφανισθί γιά ν' άποφασίσουν γιά την τύχη μου. Τις είδε που έγειραν πάνω από την κούνια μου, που έμειναν γύρω μου πολύ ώρα και τις παρακολούθησε ως την ώρα που εξαφανίσθηκαν. Ήσαν η τρεις μοίρες που κανόνισαν την μελλοντική ζωή μου, όπως άλλωστε κάνουν γιά όλους τους ανθρώπους. Από εκείνη τη νύχτα, θά έλεγγε κανείς ότι η εύτυχία άπλόηθηκε στο σπίτι μας. Η δουλειές του πατέρα μου πηγαίαν καλά κι' έγώ μεγάλωνα σ' ένα περιβάλλον γεμάτο τρυφερότητα. Οι γονείς μου είχαν παρατηρήσει ότι δούσι με πλησιάζαν η με σκεφτόντουσαν στις διάφορες δουλειές τους, γινόντουσαν εύτυχιισμένοι. Γι' αυτό όλοι οι γνωστοί μας με φώναζαν «μίσ Εύτυχία». Άλλά κ' η ίδια είχε προσέξει πολλές φορές ότι κάθε τι που σκεφτόμουν η που έπιθυμούσα δέν άργούσε να πραγματοποιηθί. Ήμουν ένα φαινόμενο εύτυχιισμένου κοριτσιού. Όταν λοιπόν μεγάλωσα κι' έγασα τους γονείς μου, σκέφτηκα να έκμεταλλευθώ αυτή την ιδιότητά μου. Έτσι δώ και δυό χρόνια, άνοιξα αυτό το γραφείο κι' από τότε κάνω χρυσές δουλειές.

Ήσαν τρία πνεύματα, που είχαν έμφανισθί γιά ν' άποφασίσουν γιά την τύχη μου...

—Τι είδους συμβουλές δίνετε στους πελάτες σας; Η ράφήτα μ' ένδιαφέρουν.
—Μά καθαράς έπαγγελματικές. Σ' έμένα εργοτητα οι διάφοροι έμποροι γιά να μου ζητήσουν τη γνώμη μου αν τ' όλφα είδος, παραδειγματος χάριν, θά έχη έπιτυχία στην αγορά της Νέας Υόρκης. Έπίσης κ' οι χρηματιστάι της Γουόλ Στρίτ, όταν πρόκειται να κάνουν ένα χρηματιστηριακό «κόλπο». Άλλ' εκτός αυτών, έχω τακτικούς πελάτες που τους ανθρώπους που φροντίζουν να πετύχουν μιά δουλειά. Έχω ακόμη και τις νεαρές Αμερικανίδες που μου ζητούν τη συμβουλή μου γιά τις υπερδεμένες έρωτικές υποθέσεις τους.

—Και πώς κατορθώνετε να έχαιρησθήτε όλον αυτό τον κόσμο και να βίνετε στον κάθENA τη συμβουλή που του χρειάζεται;
—Τους παρακαλώ να μου διηγηθούν όλη την ιστορία τους, τις σκέψεις τους, τις φιλοδοξίες τους και τ' ά μυστικά τους. Μου έχω τον πάντα άπόλυτη έμπιστοσύνη. Έτσι καταλαβα να τ' χαρακτηρίρα τους και με τ' χάρισμα που έχω να δίνω πάντα σωστές κι' ώφέλιμες συμβουλές κατορθώνω να τους κάνω να πετύχουν στη ζωή τους. Από τη μακροχρόνιο πείρα μου έχω καταλάβει ότι ο άνθρωπος μπορεί να κερδίσι κάθε υπόθεσι του αν έχη κάποιον που να τ' όνεί τον ήθικό του και να τ' όνει θάρρος στις προσπάθειές του. Θά σας άναφέρω ένα τέτοιο παράδειγμα γιά να με καταλάβετε καλύτερα:

Πρό ενός χρόνου, μ' έπισκέφθηκε μιά μέρα ένας νέος. Φαινόταν ύπερβολικά δειλός, τ' ά μάτια του άπέφευγαν το βλέμμα μου κ' η φωνή του έτρεμε όταν μου μιλούσε. Ήταν άξιολύπητος. Προσάθησα να τον κάνω να συνέλθι από την ταραχή του και τ' όνει πεισα να μου εξομολογηθί τί τον θασάνει: «Είμαι, μου έλεπε κατεστραμμένος. Έγασα όλη την περιουσία μου σ' ά γαρτιά, θουτήχηκα σ' ά χρέη και τώρα η μόνη λύσι που μ' άποιμνει είναι να τινάξω τ' ά μαλλά μου. Έτσι θά γλυτώσω από τ' ά θάσνα και την περιφρόνησι των συγγενών μου. Ήρσα ώστόσο σ' έσας μήπως τυχόν μου δώσετε καμιά συμβουλή που θά μπορούσε να με θγάλη απ' αυτές τις στενοχωρίες.» Κατάλαβα ότι

(Ή συνέχεια εις την σελίδα 366)

ΚΑΡΙΟΚΑ, Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 337)

ρω μου, κι χρωτάκι τ'α χέρω του και τ'α πόδια του και ν'α τραγουδάει. Είχε βρη την «Καριόκα», που μ'ε βανε κατόπιν διάσημος.

—Ναι, ένα χρωτάκι, μου φίμιος τόν ξενοτό χορό, που είχα δη κάποτε ν'α χορεύω οι Ιθαγενείς της Κούβας, μου είπε ο Φρέντ "Άστωρ".

"Επεισα λοιπόν την Τζίνγκερ Ρόγκες ν'α έρθη στο σπίτι μου, της έμαθα αυτό τ'ο χορό και κατόπιν τόν χορεύαμε μαζί στο μεγαλύτερο νυχτερινό κέντρο του Χόλλυγουντ. Είχε άδύνατον ν'α σ'ε περιγράφο τόν ένθουσασιό τόν "Άμερικανών". Αποθέσαν την μίς Ρόγκες και την έμαθα ν'α π'οη συγγαμημένη τίν αγκαλιά μου. Μ'ε τή «Καριόκα» κατέκρησε την καρδιά της. Είχε βέβαιος ού και κάθε άνθρωπος μπορεί ν'α κερδίση τόν έρωτα της αγαπημένης τόν άν την καταφέρει ν'α χορεύη μαζί τόν αυτών τόν όμορφο χορό. Γι' αυτό άλλωστε κι'ή «Καριόκα» διαδόθηκε τόσο γρήγορα σ' όλο τόν κόσμο.

—Πράγματι, μου είπε ή μίς Ρόγκες, ο Φρέντ χορεύει τόσο όμορφα, που δέν μπορεί κανείς ν' αψηφή ν'α τόν έχη φίλο.

—Φίλο; τή ρώτησα μ' έσπληξη.

—Μά βέβαια. Τί φαντασθήκατε; Νομίζετε ότι μπορεί μ'α χορεύοντα ν'α παντρευτή; Ό γάμος είνε μόνο γιά τούς άνθρωπους που έχουν καιρό και μισούν ν' αφοσιωθούν στη γυναίκα τους. Εμείς δυοτιγής δέν μπορούμε ν'α κάνουμε παιδά, οίτι ν'α γιάζουμε οικογένεια. Είμαστε ύποχρεωμένοι ν'α διατηρούμε τή φρόνη μας, τήν έλαστικότητα μας και τόν κέφι μας. Κι' αυτά, καθώς έχετε, πάνε περίπατο μέ τόν γάμο. Θά μπορούμε ν'α φέρω ύστερ' από μ'α σιζιγική σιγή ν'α χορευούμε μέ τήν ίδια ενθουσίαση; Έτσι προτιμάμε ν'α ζήσιμε σάν δυο αγαπημένω φίλω, που ο ένας προσέχει μ'α ύπαρξήσιμε τόν άλλον, γιά ν'α μ'α τόν χόση...

—Ετοιμάζετε τώρα κανέναν άλλο χορό;

—Ναι, σ' ένα φίλω που γνωρίζατε αυτό τόν καιρό στο Χόλλυγουντ, θά χορεύουμε έναν καινούριο χορό, τόν «Κονταντάλ». Είνε ένα ανακάτεμα «Ροκίτας» και «Καρόκας» κι' έχει μ'α πολύ γλυκειά μουσική, που θά ενθουσιάση τούς φίλους τού νανηματογράφου.

Δέν θύλησα ν' ατασολόησω περισσότερο τούς δυο εστέρες. Τούς έφηρα λοιπόν ν'α συζητήσιμε τίς πρόβες τού νέου χορού τους κι' έβγαυ από τή βιλιά τους ένθουσασιήνη. Η άφιξη τού Φρέντ "Άστωρ" και τής Τζίνγκερ Ρόγκες μ' είχεν κάνει ν'α ξεχάσω τόν φίλω μου και τή έκδοσήκι σ'εβόδι μου. Μ' είχεν κατακρήσι με τήν αγάπη τους. Και τώρα θά σ'ε δώσω μ'α πληροφορία: Άντοι οι περιφημοί χορευτάί έχουν άσφαλίσαι τ'α πόδια τους γιά τούς διακόσιες χιλιάδες δολάρω α....

JEANNE ROUDOT

ΟΙ "ΚΑΤΕΡΓΑΡΗΔΕΣ,, ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 327)

ρούν ν'α ύπνωτίσιον άκόμη κι' έναν άνθρωπο άπ' άπόστασι δέκα μέτρων! Μά τίς περισσότερες φορές τ'α πράγματα δέν τελειώνουν τόσο όμορφα γιά τ'α φείδια. Έχουν ν'α παλαίψουν κατόπιν μέ τούς γονείς τού θύματός τους, οι όποιοί τους δέν άρνουν ν'α καταλάβουν ποιός έξασάνος τού παιδι έστι. Σ' αυτή τήν έκβρομή μου μέ τόν Νταϊόν, έτρεχε ν'α παρακολούθησώ μιά τέτοια άληθινή γιγαντομαχία. Ένα πρωί είχαμε άνεβή στα δέντρα ενός μέρους, από τόν όποιο έέραμε ότι θά περνούσαν οι λέοντες. Οι Ιθαγενείς είχαν έτοιμα τ'α μυτερά κοντάρια τους κι' έγώ τόν κυνηγητικό όπλό μου. Σέ μιά στιγμή όμως είδαμε έναν τεράστιο πύθωνα κοντά μας ν'α αέρνεται μέ ποσοχή, ψάχνοντα ν'α βρη τόν κατάλληλο δέντρο, που θά έστηνε τήν ενέβασα του. Μείνανε φυσικά άκίνητοι στις θέσις μας, γιά ν'α μέν έχουμε πάλι καυμιά τραγική περιπέτεια. Ό πύθων δι'άλεξε ένα δέντρο, που ο κομώος τού έβουραζε μέ τόν νοδία τού δερματός του, τυλίχθηκε σ' αυτόν και ποίεινε. "Επειτ' από λίγο, παρουσιάσθηκε μιά μικρή τίγρις. Φαίνεται ότι είνε χάρσι τή σφαλή της, γιατί γούλλιζε παραπονεμένα και έτοχε εδω κι' εκεί, ύην έέροντας πού ν'α πάη. Ξαφνικά, όταν έφτασε κοντά στο φείδι, στάθηκε άκίνητη, σάν ν'α τήν κάλυψαν στή θέσι της. Ό πύθων τότε μ' άνογες κινήσις, τήν πλώσισε και τυλίχθηκε γύρω της γιά ν'α τήν πνίξη. Μά δέν στάθηκε τυχερός. Έκείνη τή στιγμή άκούσθηκαν δυοσάτι βρυχηθιοί και δυο μεγάλες τίγρις. οι νουείς τού άήματος τού φείδιού που καθός κατάλαβαν άναζητούσαν τόν παιδί τους, παρομοιάσθηκαν μπροστά τού. Άνοιξε τότε μιά τρομαχτική πάλη μεταξύ τών "Ό πύθων πειν' ήταν γοιάνης. Μετά από λίγη ώρα, άεοδύ μάταια προσπάθους ν'α γλυτώση, γυπνόντας τίς τίγρις μέ τήν ούδ'α του, ώπωση από τίς τρομαχτικές δαγκωματιές τους. Η τίγρις Ικανοποιήθηκε, πησιον τόν παιδί τους και χάθηκαν πάλι, μέσα στη ζούγκλα. Αιδή ή πάλη ήταν ένα από τ'α πού μεγάλωπρητή θεάματα, που άντίκρισα στην Μαύρη "Ηπειρο.

Τό κυνήγι τών ληντοκιδών κράτησε είκοσι μέρες. Έπειτα γνοσιαμε στο γωϊό τών πολεμιστών Γκφοξ γιά ν'α έκκοινασθώσι. Μά ή περιέριονα δέν μ' έσπνε ν'α ήσυνάσω. Κι' έτσι, έπειτ' από λίγο, άποναιρέθησα τόν φιλόξενο βασιλέα Νταϊόν και τράβηξα πιδ θωθεά στή λυπερία, γιά ν'α συναντήσω τούς Ριαλουμά, τούς άθροωποφύγους.

ΟΥΓΙΑΛΙΑΜ ΣΗΜΠΡΟΥΚ

Η ΘΕΩΡΙΑ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 326)

—Πώς δέν τόν ξέρω.

—Σ'ε έχουν κάνει θεωρία γι' αυτόν;

—Και βέβαια.

Σέ λίγο, έπέστρεψε ο Μιχαλάκης.

—Ο κλίβανος, σέ δυο λεπτά θά είν' εδω! είπε.

—Ποιός κίβανος, με;

—Νά ο κίβανος, που μέ στείλατε ν'α πάρω!

—Τί ν'α τόν κάνω τόν κίβανω, θρέ σού! Γιά ν'α σέ ψήσω!...

Η διμοιρία έτραντάγηκε από τ'α γέλια, τ'α όποια τής τίναξαν από πάνω της κάθε κούρασι και στενοχώρια και κακοκεφιά και έτσι έλαφρη-έλαφρη, άνάρτησε τ'α όπλα και κατέθηκε και πάλιν στό γυμνάσιον.

Σέ λίγο έκατοντάδες άνδρών «άλώνιζαν» τ'α γύρω χωράφια και θρονότ'ωνες στρατιωτικές διαταγές και παραγγέλματα άνηγοδσαν από όλες τίς μεριές...

Ό «στρατός κατεγίνετο σ'α έργα τους!»....

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Ο ΚΑΤΑΔΙΚΟΣ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 361)

μεγάλα μάτια τής παιδούλας, που τόν κύτταζαν μέ ίκωσία. Νικημένος ύστερα, άπ' τήν τ'οση άθωότητα και καλωσύνη τών ματιών αυτών, πέταξε μακριά τόν φονικό τοσπί.

Η Άνα γλύστρησε τότε τόν άπαλό χέρι της κ'όσω στή ροζισιαμένη παλάμη τού κοκούργου και πηδώντας χαρούμενη τόν έσυρε μαζί της ως τήν πόρτα.

—Έγώ δέν φτάνω ως εκεί! τού είπε, δείχνοντάς τού τόν σύρτη μέ τόν δαχτυλάκι της. Ξεκλείδωσε έσθ που φτάνει!

Ό κατάδικος σήκωσε τόν χέρι του μηχανικά, δίτασε δυο-τρεις στιγμές κ' ύστερα μονομιάς, άπότομα, τράβηξε τόν σύρτη. Παρευθύς κ' έπείτα άνοιξε και τρεις δευμοφύλακες ώπλισμένοι ρίχτηκαν στον κατάδικο και τού πέρασαν τίς χειροπέδες. Συγχρόνως, ένας τέταρτος, άρπασε στήν άγκαλιά του τή Άνα ν'α τήν έσογιγγε μέ τρυφερότητα, καταφιλώντας τήν.

Μά όταν ή Άνα είδε, πώς κι' άλλοι δευμοφύλακες-πούτρεξαν έντωμεταξύ-γυποσώσαν μέ κλωτσιές και θλασθημούσαν τόν δραπέτη, ξερόφωσος σπαραχτικά:

—Μή... Μή, μπαμπά!... Πέστε κι' έσεις ν'α μ'ην τόν χτυπούν!... Ήταν μαζί μου, και παίζαμε... Είνε πολύ καλός!... Ό φύλακας νευριασμένος, έπτε τότε στους συναδέλφους του λίγα λόγια. Έκείνοι μαλακάσων κι' έβουσαν τόν κατάδικο μέ κάποια ήπιότητα μαζί τους, ένω αυτός έστρεφε τ'α μάτια του στήν παιδούλα και τήν κύτταζε μέ άπειρη ελγνομοσύνη... Και τότε τ'α μάτια του δάκρυσαν...

—Τά συγκατητήριά μου, Μπαμπού! είπε μιά ώρα άργότερα, ο διοικητής της αυλακής στον πατέρα της Άνας... Τό κοριτσάκι σου γλύτωσε ως εκ θαύματος από τόν θάνατο!

—Δοξασιένω τόνωμο τού Θεού, κύριε! είπε τρεμουλιαστά ο δευμοφύλαξ! Φανταστήτε, ότι ο δυσηχής αυτός πασάρφων κατάδικος θά κλειστή από αύριο στον τού φρενοκομείο!...

Πραγματικά, ο κατάδικος έκείνος-καταδικασμένος σ'ε προσή-γουμενός «τάσιον πρ'ος άνοθρωποκτονία», όπως είχε άναγράψει στήν έκθεσί του ο φρενολόγος που τόν εξέτασε!

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΤΗΣ "ΜΙΣ,, ΧΕΠΕΡ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 328)

αυτός ο νέος είνε γάσι τήν έμπροσούνη στον έαυτο του κι' ότι ήταν τόσο άπογοητευμένος, ώστε δέν τού ήταν δυνατό ν'α σκεφή τίποτε. Σ' αυτή τήν περίπτωσι, μόνο ή τωφερή συμπαθία μιας γυναίκας, θά μπορούσε ν'α τόν μεταμορφώση. Τόν πασά-κάλεσα λοιπόν ν'α έρθη πάλιν τήν άλλη μέρα γιά ν'α τού δώσω τή συμβουλή που τού γραιβάτι. Σ' αυτό τόν διάστημα έπισκέ-οθηκα μιά παλιά φίλη του, τήν παρακάλεσα ν'α μέ βοηθήση και τής έέηνησα τόν σενέβιο μου. Θά φονήτιε ν'α συνδεθ'ε στενότερα μαζί του, θά τόν περιποιόταν και σιγα-σιγαά δ'α τού έυπνοίσε μέσα του όλη τή ναοκωμένη θέληση του και τήν δρα-στησιότητα Δέγνηκε πρόβθω να άόσωσε τόν άσοπο άπονηρ-τευμένο. Όταν λοιπόν έκείνος ήθε και μ' έπισκέφθηκε πάλι, τού είπα ότι έπρεπε ν' άκούση τήν παλιά φίλη του γιατί ήταν ή μόνη γυναίκα που τόν άνασπώσε πραγματικά κ' ήθελε τόν κελό του. Έμεινε άσώμωτος υαζύ μου κι' έβουσε άπ' τόν νοσφεό μου μέ τήν έλπιθα στήν καρδιά του. Πέρασαν έξη ύηνες γωρίς ν'α λάβω καυμιά είδησι του. Μιά μέρα όόστω, είδα έναν κα-λοτιμώμιο άνοθρωπο ν'α μπήνη άγνιωποδώντα από τή ναοά τού γραφείοιου και ν'α μ'α φίλη τ'α νείρια συνκινημένος. Τού μ'αξα ν'α τόν άναγνωρίσω. Ήταν ο άπονηρτευμένω νέος που μ' είπε παρακάλεσι πρ'ο καιού ν'α τόν βοηθήσω. Τώρα ένοαό-ταν π'ε μιά έταιρεία. Είνε άνακτησι τή ήθική του κ' είνε έμπ-ροσούνη στο μέλλον του. Είνε σωθ'ή "Η άνάπη τής παλιής φί-λης του είνε κάνει τόν θάλωμα της. Τόν είνε κάνει πάλι εύτυχι-ομένο.

ΤΣΑΡΑ ΜΠΕΡΑΥ